

Neil Young durant el concert. / EFE/KIKO HUESCA

Young puja la temperatura del Rock in Rio de Madrid

EL PUNT/ AGÈNCIES/ Madrid

● Una de les comeses musicals més ambicioses de l'any a Europa, el festival Rock in Rio de Madrid, va emprendre divendres el primer dels dos caps de setmana de concerts amb una assistència, segons els organitzadors, de 51.000 espectadors. La Ciudad del Rock, construïda en una gran esplanada d'Arganda del Rey amb motiu de la primera edició a l'Estat espanyol d'aquest macrofestival, va rebre en la jornada inaugural l'únic concert a l'Estat de Neil

Young, que va interpretar clàssics de les seves més de quatre dècades de trajectòries, com ara *Cinnamon girl*, *The needle and the damage done*, *Old man* i *Heart of gold*, a més d'una versió de l'*A day in the life* dels Beatles. El Rock in Rio, en què divendres també es va poder escoltar els catalans Manolo García i Loquillo, va continuar ahir i es reprendrà els dies 4, 5 i 6 de juliol, amb Shakira, Amy Winehouse, The Police, Estopa, Lenny Kravitz i Bob Dylan, entre altres músics.

Revolució sexual al Poparb

Sidonie i La Casa Azul, triomfadors de la primera jornada del festival d'Arbúcies

XAVIER MERCADÉ/
Arbúcies (La Selva)

● Quan el Poparb va començar a caminar l'any 2004 n'hi havia que no li asseguraven gaire futur ja que no hi havia prou planter per mantenir el nivell del cartell. El temps ha donat la raó al Poparb i el festival continua nodrint-se de propostes fetes al país dins d'uns paràmetres de risc i actualitat en una escena inquieta que no para de créixer i que convida a l'optimisme. Aquesta quarta edició es va encetar divendres amb només els dos escenaris de Can Casó i amb un seguit de propostes que van deixar el llistó ben alt.

El Poparb és un festival gairebé familiar. Sense aglomeracions, en un entorn amable i agradable i una programació coherent. Un d'aquells espais en què els músics disfruten veient els concerts dels seus companys de cartell i on la natura i l'ambient són al·licients primordials. No era difícil trobar-se Guillamino com a espectador de Conxita i els Manos de Topo ballant esbojarradament a primera fila d'El Guincho.

El pop minimalista d'Anímic va ser l'encarregat de donar la benvinguda als primers espectadors del Poparb. La banda del Bruc va oferir una curta però càlida actuació.

La Casa Azul, durant el concert del Poparb, divendres passat. / JUANCHI PEGORARO

Els sabadellencs Manos de Topo irriren o entusiasmen, però no deixen indiferent. I aquesta és una de les seves majors virtuts ja que són una proposta amb una personalitat ben definida per la veu de Miguel Ángel Blanca i el surrealisme de les lletres que provoquen els sentiments i les sensacions enfrontades a les cançons del seu únic disc *Ortopedias bonitas*.

Sidonie és un grup que en directe tenen una solvència contrastada i àmpliament demostrada al llarg dels anys. El Poparb no seria el festival en què defraudarien. Amb les cançons de *Costa Azul* perfectament engeixades, després d'un any de passejar-les per arreu de l'Estat,

van oferir un concert convincent que va acabar amb la banda tocant al mig del públic.

El concert de La Casa Azul, el nom més esperat de la nit, va ser una simpàtica presa de pèl però que no intenta enganyar ningú. Guille Milkyway va sortir tot sol a l'escenari tocant guitarres i teclats i envoltat de cinc pantalles de vídeo molt ben coordinades que van mostrant les imatges dels músics que suposadament l'acompanyen. És a dir, un 90% de la música era pregravada però això no va decebre un públic que anava predisposat a gaudir i ballar un arsenal d'himnes plàstics i fantàsticament pop. El mateix Guille va mostrar un cert

nerviosisme inicial pel risc d'una proposta que va començar amb la cèlebre *La revolución sexual* i que va fer moure tothom en una espècie de karaoke modern. Una actuació que dissortadament no va incloure la cançó *Vull saber-ho tot de tu*, la cançó de l'estiu de TV3.

També sol dalt de l'escenari es va presentar El Guincho, acompanyat només amb un tambor i caixes de ritmes. Amb una proposta que agermana l'electrònica gruixuda de consum nocturn amb la fusió ètnica, la música d'aquest canari establert a Barcelona va ser efectiva per posar el punt i final ballable de la primera jornada.

Tres dies de març
Els dies 16, 17 i 18 de març del 1938 Barcelona va ser brutalment castigada per les bombes feixistes

Barcelona sota les bombes

Els dies 16, 17 i 18 de març, va fer 70 anys que es va iniciar la pitjor de les ofensives aèries sobre la ciutat de Barcelona. Els barcelonins van viure 41 hores interminables i prop d'un miler de persones van morir aquells tres dies de març.

Per primera vegada, un llibre ha reunit les imatges de l'atac, el record dels testimonis i, fins i tot, la relació dels que van perdre la vida en aquest trist episodi de la Guerra Civil.

**Un llibre per fer memòria.
Memòria per la pau.**

EL PUNT

PVP: 19,50 € Subscriptors d'El Punt: 8 €

- Als quioscos i llibreries amb venda de premsa del Barcelonès
- A les principals llibreries de Catalunya
- Preu especial subscriptors d'El Punt al Tel. 902 22 10 10
Despeses d'enviament a part

patrocinador:

PUBLICITAT

801175-0081396